

رامبۆ دەمريت

و: کامهران تاهير

په ١٨١٠ کال کەمەران کەوتە ناوێک و ماڵ بەجێ هێشتن بوونەتە مۆرکیک و بە چارەنووسی بنەمالە و خانەوادەی رامبۆوه شەتەک دراو، هەردەم شیوەی دوورکەوتنەوه له مائى هاوسەرایەتی یاخۆ خانەوادەیی بەخۆوه دەگریت، ئیدی ئەم خووه هەر له سالی ١٧٩٢ وه بووته تاکه میراتیک، که باوک بۆ کور و، باپیرهش بۆ نهوهکانی جی هیشتبیت... ئەوتە "دیدییه رامبۆی" بەرگدروو، که دهکاته باپیرهی رامبۆ له ٢٧ی حوزەیرانی ١٨١٠ له "دۆل"

له رپورهسمی ژن مارهکردندا، ئەو قهواله و بهلگه نامانهی، که له م بۆنه یه دا بۆ چه سپاندن و سه لماندن ناسنامه پيشکيشی دهکات، ئەوه به درده خات، که "جان - فرانسوا رامبو" ی باوکيشی له پای شهرو ئاشووبی ژن و مييردايه تيدا، ئەوا نيزيکه ی هه زده سا له بيسه روشوین و بزره .

فريديک رامبو له دا يکبووی ۱۸۱۴ یه و کور ی «ديدييه رامبو» یه، که دهکاته بابی رامبو ی شاعير ئەو ویش ههروهک پيشه ی خانه واده که یان له سالی «۱۸۶۰» هوه مالی ژنوميردايه تی به جی ده هیلیت و سه ری خو ی هه لده گريت و لتيان جيا ده بيته وه، ئەگه چي له ۸ ی شوباتی ۱۸۵۳ «ماری - کاترين - فينالی کوين له دا يکبووی ۱۸۲۵» ده بيته هاوسه ری و پينچ مندالی لی ده بی:

«فريديک» له دووی تشرینی دووه می ۱۸۵۳ و «جان نيکولا ئارتور رامبو» ی شاعير له ۲۰ ی تشرینی دووه می ۱۸۵۴، ههروه ها له دا يکبوونی کچيکيش له سالی ۱۸۵۷، که جگه له سی مانگ زیت نه ژیا، «فينالی» ش له ۱۵ ی حوزه يرانی ۱۸۵۸ و «ئيزابيل» ش له ۱ حوزه يرانی ۱۸۶۰ له دا يک ده بيت ... لی «فريديک رامبو» ی بابيان بهر له وه ی له سالی ۱۸۶۰ بۆ يه کجاره کی و هه تاهه تاي به جيان به هیلیت چه ندان سال دوور که وتنه وه و مال به جيه تيشتنی خانه واده ی به خو وه ديوو! ئەوه بوو له وه له مه ته سه ربازيه ی کرايه سهر جهائير به پله ی «ئفسه ر» پشکداری تيدا کرد، ههروه سا له ۴ ی ئاداری ۱۸۵۵ يش تا کو ۲۸ ی ئیاری ۱۸۵۰ له وه په لامار دانه سه ربازيه ی، که کرايه سهر دورگه ی قه رم، به پله ی «نه قيب» به شداری تيدا کرد، له م پله يشدا مايه وه تا کو له ۱۱ ی ئای ۱۸۶۴ ره زامه ندی له سهر خانه نشين کردنی په سه ند کرا ...

که واته ليره وه باوکيکی گومرا و سه رلي شيو او و هه لاتوو له خانه واده ی رامبو هه س! ههروه ها زا روکيکی شپه رزه و نيگه ران و نامو و سه رگه ران و لیل به دووی بابی له خانه واده که يدا ديته بوون ...

ئه وه تا «ئيزابيل» ی خوشکی به م شيوه يه ديته ئاخاوتن ده بيتیت! هه ر له سه رده می زووی مندالييه وه به چه زوخولیا و ئاره زوويه کی بيگه رد و روون و ره وان دهينووسی، رامبو هيشته ته مه نی له ۱۰ سالان تی نه په ري بوو، که سه رنجی ئيمه ی به خو يندنه وه ی ئەو په رتوو که سه يروسه مه رانه دهو رووژاند چيرۆک و سه برده ی ده قه ره نامو و ناديار و جوړ به جوړه کانی له نيو بيابان و زه ریا و چیا و نيزيک رووباره کان به خو وه گرتبوو، کاتيکيش له خو يندنه وه ی

ئەو پەرتووكانە دەبوو، ئاكاميشيان شەت و وەتکردن و دراندن بو، لە لايەكى ديكەو دەبين «ئيرنست ديلاها»ى ھاوړپى رامبو دېتە گۆ و دەبېژت: سەفەرکردن و ھەلاتن ھەر لە مندا لايەو و لە تەمەنى ھوت سالانەو خوليا و كەلكەلەى سەفەرى دوور و دريژ كەوتبوو مېشكيبەو، لەو تەى شەقامەكانى ئەم شارە ئەندازەى و ريكوپېكە قيتبوونەو و بوونەتە گومەز و بەرەست و لەمپەرى باھۆز و سەرما و سۆلە و پېنگاڤە گورجوگۆل و بەلەزەكان، رامبو لە شەقامەكانى «شارلفيل» بە شپۆبەى قيت و قۆز پياسەى دەکرد، بى ئەوئى ئاوپ بەلای راست ياخۆ چەپ بەداتەو، ئامپىر ئاسا شەقامەكانى تەى دەکرد، بەجەستەبەكى رەپ و رەوان و شكۆمەندانە، چاوەكانيشى جېگير و بەقوولدا چووبوون... مالى رامبو تەنيا بە بېست مەترېك لەو مۆزەخانەبەى، كە نەبا بەناوى ئەوئى نپو نراو جيا دەبېتەو، كە رۆژانە لەتەك «ديلاها»ى ھاوړپى ئەم شەقامەبەى بەرەو پەيمانگەى شارەوانى بو خويندن دەبرى «ھېچ شتىكى ئاسايى لەم كەلەسەرە نايەتە دەرى، دەبى بە بليمەتېك بو چاكەخووزى ياخۆ خراپەكارى» ھەلبەتە بەرپۆبەرى گشتى لە سالى ۱۸۵۶ بەھەلەدا نەچووبو كاتېك ئەم بريارە پيشوختە و ئەم پيشبينيەى بەسەر رامبو دا، بەوئى رامبو دەبېتە بليمەت لە چاكەخووزى ياخۆ خراپەكارى و بەدكاريدا، ياخۆ لە ھەردووكيان پېكەو... بېگومان رامبو لە سالەكانى دەسپېكى خويندندا لە قوتابخانەى «روسا» ھەر لە سالى ۱۸۶۱ دا و پەيمانگەى شارەوانيش ھەر لە سالى ۱۸۶۵ لە شارلفيل لە ھەرىمى ئەرەدين لە باكورى رۆھەلاتى ھەرنسادا، ھەرەك بەرپۆبەرەكەى پيشبيني كەردبو، وا دەرچو، سەرکەوتوو و بليمەت بو «چونكە خەلاتەكانى قوتابخانەى يەك بەدواى يەك بەدەست دەھېنا و بەپەلەى يەكەميش لە ئەزمونەكانى ئەكادىمياى گشتيدا لە سالى ۱۸۶۹ سەرکەوت» لە ۱۸۷۰ ش چامە بەرايەكانى ھاتە وەشاندن، لەوانەش «دياربيەكانى سەرى سالى تايبەت بە ھەتپۆھەكان» لە ۲ى كانونى دووھميشدا، چامەى «سى ماچ» لە ۱۲ى ئابيشدا چامەى «ھەستکردن»، لە نامەبەكيدا كە رۆژى ۲۴ى ئابى ھەلگرتوو.

با پېكەو بەشېك لە چامەى «ھەستکردن» بخوينەو:

لە شەوانى ھاوړپى شيندا
 بە رېگەكان پياسەم دەکرد
 كەنم دەنووك لە پتيەكانم دەگريت
 پى بەگژوكيا رسكاوئەو دەنيم

ئەو دەمەي ھەست بە ئاونگي دەكەم
نە قسان دەكەم... نە ھزر لە ھیچ
شتیک دەكەمەوہ
بەلام ئەوینیکی بی پایان لە
دەروونما پەنگ دەخواتەوہ
بۆ دوور دەپۆم.. یەكجار دوور
وەك دەربەدەریك لە نامیزی سروشتدا
دأشاد وەكو ئەوہی لە نامیزی ژنیكدابم

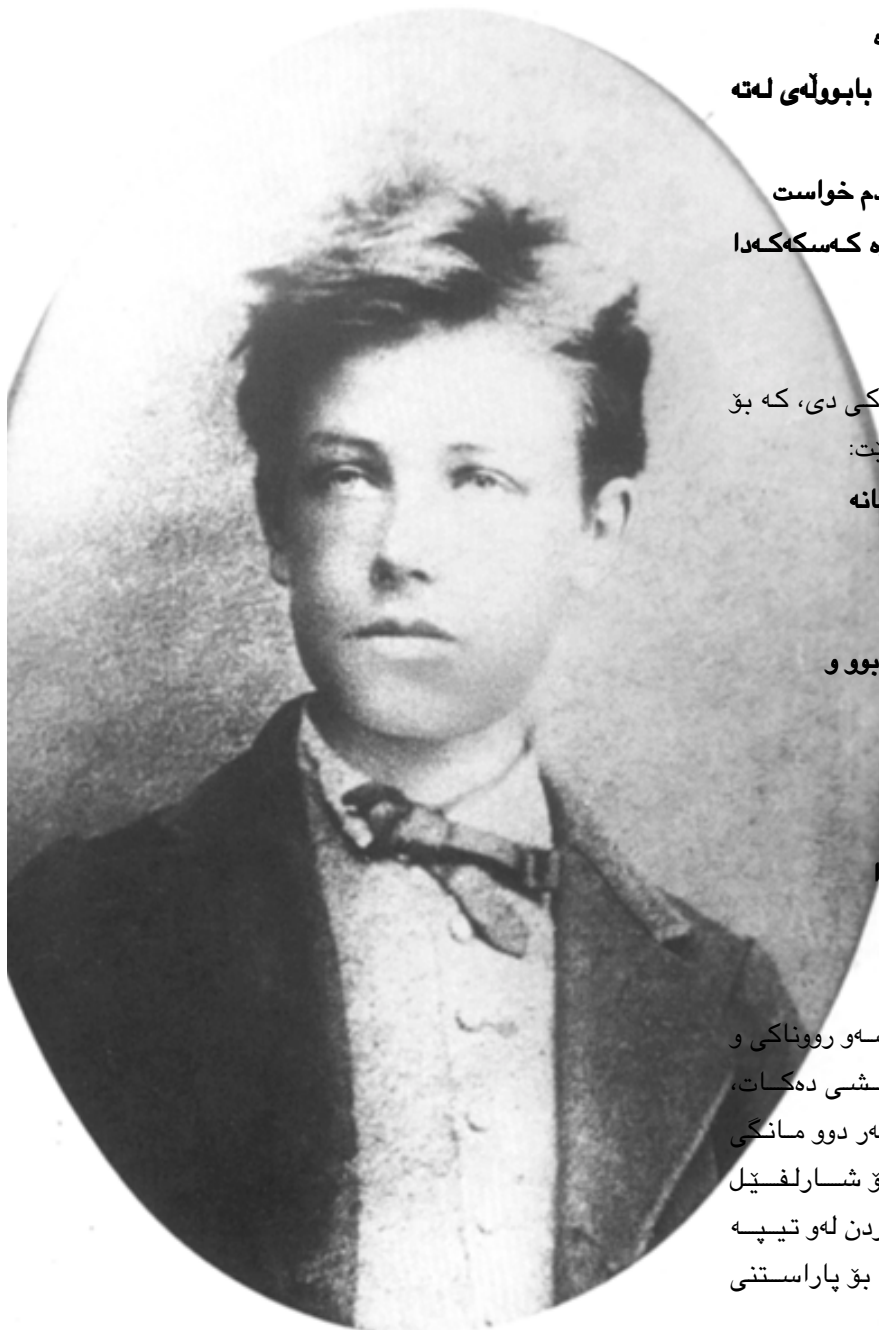
رامبۆ لە تەك شیعرنووسیندا بە سەفەرکردن ئاشنابوو، لەھەمان ساڵ و لە دەسپێكدا سەفەرکردن شیوہی دوورکەوتنەوہی بەخۆوہ گرتبوو، ھەلاتن و ماڵ بەجێھێشتن، بەر لەوہی بێیتە سەرچاڵیتی مەزن و ژیانی پئی سیخناخ بکریت، لە ۲۹ی ئابی ۱۸۷۰ بۆ یەكەمجار تامی ئاوارەبوون دەچێژیت، لە ۷ی تشرینی یەكەمی ھەمان سالییش دەخړیتە زیندان، بۆ جاری دووہم ھەلڈی و لە برۆكسل دەگیرسیتەوہ، لەمێرۆ بەدواوہ ئیدی پئیەکانی ئۆقرەو سەرەوتن و ئارامگرتن بەخۆوہ ناگرن، لی لە ھەلاتنی دووہمین جاریدا دایکی داوای كۆمەك و یارمەتیدانی لە پۆلیس كرد، بۆ ئەوہی بۆ ماڵ بگەپیتەوہ... رامبۆش لەم بارەبەوہ دەبێژیت: «ئەز لەم چوارچێوہ سارد و نەگریس و تژی لە خەمدا دەمرم و، ئەندامەكانم لە سۆنگەي چەوت و چەوئیلی رووكەشیدا لێك دەترازین، دەتەوئ چي بكەم، ھەتانھاش ھەر مكوپم لەسەر پەرسەتی سەربەستی رھا»... لەجاری سپیەمدا دەمژمێرەكەي دەستی دەفرۆشیت بۆ ئەوہی بە پاریس رابگات و لەویندەر ژیان بە پەرەوازیی و تەنیايي، ونبوون و گومرايي و، بی پاره و پوول بەسەر بەریت، بەدووی بەرماوہی خواردنەکانی نئو بەرمیلی زبڵەکاندا دەگەپیت، لە ژیر پردەکانیش دەنوئیت و رۆژدەكاتەوہ، دووردوور وەك دەربەدەریك دەروات، كە بادەي سەربەستی تاكو سەرمەستی بنۆشیت؛ بۆ شارلفییل، بۆ بیزارى و وەرپسبوون، تاوگیری و سەرسەختی، توورپبوون و نیگەرانی دەگەپیتەوہ، لەمێرۆ بەدواوہش پئیەکانی ئارامبوون بەخۆیانەوہ ناگرن.. لە نامەبەكیشدا، كە لە ۲ی تشرینی دووہمی ۱۸۷۰ نووسیوہیەتی دەلئیت: بە ئاوايەكی بی پەروا مكوپ و ئاودالی سەربەستی بی پایان دەبم... ئەي ئەوہ نییە لە چامەي "باری سەوز"دا لە ساتەکانی دەمەو ئیوارەي تشرینی یەكەم ۱۸۷۰ دەلئیت: «بەر لە ھەشت رۆژ پێلاوہكانم دراند.

لهسەر زیخ و چهوی ریگه‌کان
 بۆ شارلروا ده‌گه‌رامه‌وه
 له باره سه‌وزه‌که‌دا بابووله‌ی له‌ته
 گۆشتی به‌که‌ره و
 جامبونا‌ی نیمچه ساردم خواست
 پێیه‌کانم له ژێر میزه‌که‌سه‌که‌که‌دا
 درێژکرد و
 دلشاد بووم»

هه‌روه‌ها دیسان له‌چامه‌یه‌کی دی، که‌ بۆ
 هه‌مان ساڵ ده‌گه‌رێته‌وه‌ ده‌بیژیت:

ده‌سته‌کانم له‌ نێو گیرفانه
 دریاوه‌کانم ناخنی بوو
 پیاسه‌م ده‌کرد
 چاکه‌ته‌که‌شم کۆن بوو بوو و
 نه‌ده‌بینرا
 له‌ پانتۆله‌ تا‌قانه‌که‌شم
 کونێکی به‌رین هه‌بوو
 له‌ کاتی هاموشۆکردندا
 زێده‌پۆیم له‌ سه‌رواکان
 ده‌کرد»

رامبۆ له‌ شارل‌فیل چارسه‌و رووناکی و
 رۆشنایی «پاریس»یش په‌لکێشی ده‌کات،
 ئاخۆ بۆ چاری چواره‌م له‌ هه‌ر دوو مانگی
 نیسان و ئایاری ١٨٧١ بۆ شارل‌فیل
 ده‌گه‌رێته‌وه‌؟ بۆ پشکداریکردن له‌و تیپه
 سه‌ربازییه‌ شۆرشگیرانه‌ی بۆ پاراستنی



"كۆمۈنەى پاریس" دامەزراپوو. لى تاكو نھاش بۇ ئەم پرسیارە هیچ بەرسفیكى یەكلاکەرەوہ نییە، ئەویش لەبەر نەبوونی هیچ بەلگەییەکی سەلینەر یاخۇ دلیاکەر، ئەگەرچی ئەم پرسیارە بووہ مایەى سەرھەلانی مشتومریکی توندوتیژ دەربارەى لایەنە شاراوہ و نادیارەکانی ژیانى رامبو، کە تەمومژیکی زۆر لە خۇ دەگریت... بەلام رامبو لەبەرچاوی خەلکان لەسەر دیوارەکانی شارلفیل دەینوسی! "گەل لە نامادەباشیدایە و چەکی تیژە"، خەلک بەم کاروکردەوانە لە جەربەزەیی رامبو سەریان سېرماپوو... "كۆمۈنە" چەند چامەییەکە لەو ساتە و گاقە دژوار و ناسکانەدا نووسراوہ، کە جەخت دەکاتە سەر ھەندى لایەنى ژیانى ئەو دەمە و ھەز و ئارەزووی روون و ئاشکرای بۇ پالەوان و شۆرشگىرانى «كۆمۈنەى پاریس» بەدەردەخات، لەوانەش «سرودى پاریس بۇ جەنگ، ئایدی جان مارى. پاریس سەر لەنوئى را دەبى.

پاشان لە شیعەر و سەفەرکردن دادەبیریت و... واز لە شارلفیل دەھینتت، بۇ ئەوہى ژیانى دەر بەدەرى و بۆھیمی لە گەرەکی لاتینی لە پاریس بەسەر بیات.. ئا ئەوہتا "پۆل فرلین"ى ھاوړپى لە دایکبووی ۱۸۴۴ لە نامەییەکدا لە رامبو دەخوازیت کە سەردانى پاریس بکات: «وہر ئەى دەروونی بلند و کەلەگەت، ئیمە چاوەروانتین»، لەگەل ئەوہشدا ئەوین و ناکۆکی لەگەل «پۆل فرلین»ى ھاوړپى درێژەى ھەبوو، ھەر لە ھەمان ماوہشدا بوو چامە بەنتیوانگ و ناسراوہکانى لەژیر ناوی "پەيامەکانى بینەر"ى نووسی، بەلام ئەم چامەنى، کە دین «شاعیرەکان لە تەمەنى ھوت سالیدا»، «پاپۆرى سەرخۆشى»، «ئەوانەى دەربارەى گولان بە شاعیر دەلین پیتە دەنگییەکان».. با پیکەوہ چەند دیرتیک لە چامەى "شاعیرەکان لە تەمەنى ھوت سالیدا" بخوینینەوہ، کە چەند چمکیکی ژیانى رامبو لە نیوان سالانى (۱۸۶۰ - ۱۸۶۲) روژن دەکاتەوہ، ئەو دەمەى، کە خانەوادەکەى لە شەقامى "بۆربون"ى شارلفیل، کە یەکیکە لە شەقامە ھەژارنشینەکان دەژیان، بە درێزایى روژگار و گاقان ئارەقەى ملکەچى ھەلدەرشت، "شارلفیل"ى تەنگەبەر و تەسک و تریسک نەیدەتوانى پایە ھاروھاج و لاسارەکانى تیددا جیگەى ببیتەوہ و بھەویتەوہ، نەدەشیتوانى نیگا گەرم و گورپەکانى تیددا بھەسیتەوہ، لەوێوہ سەرى خۆى ھەلدەگرت و قینجا دەگەرپایەوہ، نەک بۇ ئەوہى بە شیوہییەکی ھەمیشەى تیددا بھینتەوہ چونکە دەیویست لە سەرزەنشتردەن بەردەوامەکانى دایکی دووربکەوینتەوہ، خەونیشى بە دنیاىەکی دیکەوہ دەبینى، جیھانیکى تەلیسماوى و پرشنگذار، کە لە درەوشانەویددا چامەى دەویست، دواى ئەوہى رامبو چەند مانگیک لە پاریس مایەوہ، سەرلەنوئى بۇ ھەرىمى «لاردین» دەگەرپیتەوہ، لە نیوان ۱۰ى ئەیلوولى ۱۸۷۱ و سەرەتای

رامبو له بهر چاوی
 خه لکان له سهر
 دیواره کانی شارلفیل
 دهینووسی! "گهل له
 ناماده باشیدایه و
 چه کی تیژه

له «کوپنهاگن» وهک
 کریکاریک له
 سیړک کارده کات،
 بو شارلفیل
 نه گه رایه وه ته نیا له
 مانگی نه یلوول نه بی،
 دواتر له وپه پری
 نه رویج له باکوردا
 دهستی
 به ده روزه کردن کر

نازاري ۱۸۷۲ پؤل فرلینی هاورپی خه ریک بوو،
 هوسه ره که ی بخنکینیت، هر له و باره یه وه له و کاته دا بوو،
 که چامه ی «جوگه له ی که نال، به زمه ساته کان، جه ژنه کانی
 نارام» ی نووسی، له مانگی ئایار بو پاریس ده گه ریته وه، له
 ۷ ته مووزی هه مان سال پیکه وه له گهل فرلینی روویان کرده
 به لجیکا و له ویشه وه به ره و ئینگلتره، به لام بو شارلفیل تا کو
 مانگی کانوونی یه که م ناگه ریته وه، دووباره له کانوونی
 دووه می سالی ۱۸۷۳ به ره و له ندهن ده گه ریته وه، بو جاری
 سییه میس له مانگی ئایاری هه مان سال ده گهل فرلین به
 به رده و امی ده مینیتته وه، له نیوان هم دوو گه شته دا رامبو
 دهستی به نووسینی چامه ی «که ژیک له دوزه خ» دا کرد.

کلولی و ناکوکی له نیوان هه ردوو شاعیر سهری هه لدا،
 هه روه ها خوین و گولله ش دیته ئاراوه، نه وه بوو «فرلین»
 به ره و برؤکسل هه ل دیت... له ی ته مووز رامبو نامه یه کی بو
 ره وانه ده کات: بگه ریته وه، بگه ریته وه، نه ی هاورپی
 ئازیزه که م، نه ی هاورپی تاک و ته نیا که م، بگه ریته وه، رامبو
 ئوقره به خوئی ناگری و ده چیتته لای، به لام نه فسووس له
 ۱۰ ته مووز «پؤل فرلین» دوو گولله له ده مانچه که یه وه به
 «رامبو» وه ده نیت... باسکی ده پیکیت، فرلین به ند ده کريت...
 رامبو ش بو نه خو شخانه ده گو یز ریتته وه، له مانگی یه ک رامبو
 له نووسینی چامه ی «که ژیک له دوزه خ» ده بیتته وه، فیجا له
 برؤکسل ریگه ی چاپ کردن ده گریته به ر، لی له و تاک و ته نیا
 دیوانه ی «که ژیک له دوزه خ» که هر به خوئی به چاپی گه یاند،
 له چه ند دانه یه ک به ولاوه ئیدی زیتری چنگ نه که وت هه روه کو
 کاتی خوئی یه ک یک له وانه ی، که دانه یه کی به رکه وتووه
 جه ختی له سهر ده کات و ده لیت: به شیوه یه کی بی ده ربه ستانه
 هم چه ند دانه که مه یس به سه ر چه ند براده ریکی
 دابه شییه وه، له ۲۵ ی نازاری ۱۸۷۴ جاریکی تریش بو

لەندەن دەگەریتەوہ بۆ ئەوہی «پسوولەى خویندەنەوہ» لە مۆزەخانەى بریتانى وەدەست بەینیت، لە چەند، مانگیکیشدا توانی چەند کۆپلەپەک لە چامەى «درەوشانەوہ» لەبەر بگریتەوہ.

لە دواى فېربوونى زمانى ئینگلیزىش، لە شتوتگارت لە سەرەتای ۱۴ى شوباتى ۱۸۷۵د فېرى زمانى ئەلمانى دەبى، لە کۆتای نيسانیش شتوتگارت جى دەهیلیت، سويسرا و شاخەکانى ئەلپ دەبریت، بەرەو میلانۆ لە ئیتالیا مل دەنیت و ھەر لەویش دەگیرسیتەوہ، ئەوہ یەكەمین جارە، كە نەخۆش دەکەویت، یەكەمین بەرەنگار بوونەوہشە دەگەل جەستەى شەكەت و ماندووى تژی لە سەفەرکردن و نەسرەوتندا... ئیدی نەیتوانى درێژە بە سەفەرەكەى بەرەو باشوورى ئیتالیا بدات.

ئا ئەوہتانی کونسڵخانەى فرەنسى لەسەر خەرجى تايبەتى خۆى بۆ «مەرسيليا» دەگوازیتەوہ،... سەرماوسۆلەى شارلڤیل سەخت و دژوارە، تەمومژیش درەختەکانى سەر کەنارى «ئالمۇزى» نەقوم دەکرد... لەبەرئەوہ رامبۆ خۆى گۆشەگیر و لاتەریك دەکات... یەك لە دواى یەكیش فېرى چەندین زمان دەبى ھەر لەم زستانە تەرپوتوشەدا رامبۆ فېرى عەرەبى بوو، لە سالانى (۱۸۷۶ - ۱۸۷۷) رامبۆ ماندوو بوون و کۆژانى سەفەرى ھەست پى کرد، لە نيسانى ۱۸۷۶ لە ڤيينا دزى لى دەكەن و لە نەمساش وەدەردەنریت، لە ۱۹ى ئایارى ھەمان سالدا دەچیتە ریزی سوپای ھۆلەندى و کۆششى خۆى دووبارە دەکاتەوہ بۆ ئەوہى لە ریزی «کەشتیگەلى» ئەمەریكایى لە شارى «برسیم» وەرگیریت، لە حوزەیراندا، ناوى بەفەرمى وەك دەریاوانیک تۆمار دەکریت، ڤیجا لە «کۆپنھاگن» وەك کریکاریک لە سترک کاردەکات، بۆ شارلڤیل نەگەراییەوہ تەنیا لە مانگی ئەیلوول نەبى، دواتر لەو پەرى نەرویچ لە باکوردا دەستى بەدەرۆزەکردن کرد، لە پاشاندا بنەو بارگەى خۆى لە مرسيليا و رۆما تیکناو، لە سالى ۱۸۷۸ درێژەى بەگەشت و سەفەرەکانى نیو ئەوروپای دا... بۆ ماوہیەك لە ھامبۆرگ و سويسرا گیرسایەوہ، ڤیجا لە «جەنوا» لەویشەوہ بەدەریادا بەرەو ئەسکەندەرییە بۆ میسر ھەلکشا، ئیدی سەفەرە سەخت و پر لە ئازار و دوور و درێژەکانى رامبۆ دەست پى دەکات... كە بەرەو قوبرس، عەدەن، ھیرەر، جیبوتى مل دەنیت، كە لە سالى ۱۸۷۹ تاكو سالى ۱۸۹۱ دەخایەنیت.

سەرچاوە: کۆوارى «اسفار» ژمارە ۲ى سالى ۱۹۸۵